

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 3. De fine hominis. Justum est, ut homo serviat Deo, quia ipsius est
Redemptor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Junius.

Implete mensuram Patrum vestrorum,
Matth. 23. 32.

Esse certum peccatorum numerum, atque mensuram, ipsius Dei testimonijs comprobatur. Aug.

DIES III.

De Fine Hominis.

*Iustum est, ut Homo serviat Deo,
quia ipse est Redemptor.*

I.

SI totus penitus Dei esse debeo, quod Creator meus sit, maiore profecto iure ipse esse debeo, quod Redemptor meus sit; dum pretio sanguinis sui me redemit. Mancipium aliquod totum ad Dominum suum spectat ab eo tempore, quo is illud emit. Mancipium nihil habet proprii. Bona, libertas, vita, verbo, omnia Domini sunt; nec illud quidquam de ulla re statueri potest. Quod plura Dominus expendit, ut illud sibi compararet, eò maiore, justioréque titulo ad ipsum pertinet. Quid Christus Dominus non expendit, ut me redimeret? proprium sanguinem, qui pretij est infiniti: an non etiam ipse esse infinities obligor? si mundum ad me redi-

men-

mendum dedisset, an non ad ipsum spe- Junius.
ctarem? jam verò aliquid dedit, quod infi-
nitius plus valet, ut me possideret, quia
vitam suam dedit.

II. Non amplius tuus es, inquit Apo- Non estis ve-
stolus; quia redemptus fuisti, non pretio stri. 1. Cor.
auri, sed pretio sanguinis ipsius Dei: an 6. 19.
non igitur totus ipse esse debes? & tamen
etiamnum potes totus esse tuus? Væ tibi,
si res ita se habet; deterioris enim Domini
esse non potes. Mundus, ut te possideret,
nihil, aut certè modicum quid dedit; cur
igitur ei dare te cupis? is fur est, inquit
Christus, qui non venit, nisi ut te mactet.
Et tu ei te credis? Christus legitimus tuus 1o. 10. v. 10.
est Dominus; qui te habere non desiderat,
nisi ut vitam tibi det, & æternum te bea-
tum reddat: & ei te negas? an non te-
metipsum perdis, dum te non penitus do-
nas illi, qui solus felicitas tua esse potest?

III. Domine, servus tuus sum ego. Et
hoc mihi honori duco. Plurimo tibi steterit, ut
me obtineres. Felix servitus, quæ mihi
libertatem affert, & è servitute diaboli me
eripit. Felix subiectio, quæ, dum me Deo
meo subijcit, Dominum mei, & mundi
me reddit. Infelix hætenus fui, dum ju-
gum tuum excutere volui, ut crudeli mun-
di, & diaboli jugo me submitterem. In-
fe-

Psal. 118. 5.
v. 25.

Junius.

felix fui, qui toties cum fatuo illo dixi :
Non serviam. Recipe Domine servum fu-
 gerem. 2. **20**gitivum, qui, cum fugæ eum suæ pudeat,
 aut rebellionis poeniteat, voluntariè de-
 nuò tuis se compedibus inserit, nunquam
 in posterum eas rupturus : felices catenæ,
 quæ tibi me alligando de tyrannide im-
 moderatorum meorum affectuum me libera-
 bunt!

*Confundere, quòd, cum tanto pretio Christo
 steteris, necdum te serìò ei donaveris, sed mundi,
 qui nihil pro te expendit, totus fueris.*

Non estis vestri; empti enim estis pre-
 tio magno. 1. Cor. 6. 19.

Si totum me debeo pro me facto, quid
 addam pro me refecto, & refecto tali mo-
 do? Bern.

DIES IV.

De Morte.

Mortem non immoderatè timendam.

I.

CUr mortem tantopere formidemus?
 peccata nostra, verum est, terrere nos
 possunt; sed consideratio satisfactionum,
 & meritorum Christi timorem mihi exi-
 mit.